

или отъ своята сестра? Какво очаква отъ своя Учителъ или отъ обществото, въ което живѣе? Какво очаква отъ храната? — Все очаква нѣщо.

Христосъ казва: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ“. Човѣкъ трѣбва да се стреми именно, къмъ придобиването на този хлѣбъ, като сжщественъ, необходимъ елементъ за съзнателния животъ. Едно отъ качествата на човѣшката душа е да се стреми къмъ съзнателния, къмъ Божествения животъ. Докато човѣкъ не придобие това качество, не може да се нарече истински човѣкъ. Какъвъ смисълъ ще има живота на нѣкой човѣкъ, който е живѣлъ 30 години на земята и слѣдъ заминаването отъ този свѣтъ турятъ на гроба му единъ красивъ паметникъ съ надписъ: „Тукъ почива такъвъ и такъвъ човѣкъ, на еди-каква си възраст и т. н.“. Какво е придобилъ този човѣкъ?

Христосъ се обръща къмъ своитѣ ученици и казва: „Работникътъ е достоенъ за своята прѣхрана“. Христосъ подразбиралъ истинския работникъ, който е дошълъ на земята да работи съзнателно. Всѣки работникъ все работи за нѣкого, но първиятъ въпросъ, който той трѣбва да постави на разрѣшение прѣдъ себе си е въпросътъ: за кого работи той и за кого трѣбва да работи? Докато работникътъ не разрѣши този въпросъ за себе си, всички други въпроси оставатъ неразрѣшени. Това се отнася до всички хора безъ изключение. Каквото и да правятъ хората въ свѣта, ако не разрѣшатъ този важенъ въпросъ, кому трѣбва да работятъ, всички други въпроси ще останатъ неразрѣшени. Това нѣщо ще внесе горчивина въ тѣхния животъ, и въ края на краищата тѣ ще се разочароватъ.

И тъй, за да се доберемъ до истинскитѣ разбирания въ живота, Христосъ казва: „Работникътъ е достоенъ за своята прѣхрана“. Това подразбира, че Онзи, Който е изпратилъ човѣка отъ невидимия свѣтъ да работи въ свѣта, намира, че той е достоенъ за своята прѣхрана. Подъ думата „неви-